

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/153/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010006
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2322010006.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 08.09.2022, č. k. 0T/4/2022-97, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.09.2023 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C.
trvale bytom: C., D. B. XXXX/X

o d s u d z u j e

Podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 2, ods. 3 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 2.500,- (dvetisícpäťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, sa obžalovanému ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 08.09.2022, č. k. 0T/4/2022-97 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že dňa 31. 12. 2021 v čase okolo 23:59 hod. po tom, ako v Šali po ulici Jánošíková viedol ako vodič motorové vozidlo zn. Škoda Superb s evidenčným číslom E. XXX F., bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Šaľa, pričom bol vyzvaný k podrobeniu sa dychovej skúške, alebo lekárskej prehliadke odberom a následným vyšetrením krvi, prípadne iného biologického materiálu za účelom zistenia, či nie je pod vplyvom návykovej látky, čo však bez opodstatneného dôvodu odmietol, pričom lekárska prehliadka nepredstavovala hrozbu jeho zdravotnému stavu, teda sa pri výkone činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, sa odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného

biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona.

Za to ho súd prvého stupňa odsúdil podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona mu súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 2 (dva) roky.

2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom obhajcu odvolanie proti výroku o treste, a to podaním zo dňa 21.09.2022, doručeným prvostupňovému súdu dňa 23.09.2022. Prokurátor sa práva na podanie odvolania vzdal.

3. Obžalovaný odôvodnil podané odvolanie prostredníctvom obhajcu, a to podaním zo dňa 17.10.2022 doručeným prvostupňovému súdu dňa 25.10.2022, nasledovne (skrátene):

3.1. Pri ukladaní trestu súd nezohľadnil ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Od počiatku konania v procesnom postavení obvineného sa doznával ku skutku, ktorý mu bol kladený za vinu a bližšie ozrejmil všetky skutkové okolnosti spáchania trestného činu, pričom pred súdom urobil vyhlásenie o vine.

3.2. Napriek tomu, že nebol doposiaľ súdne trestaný, súd nezobral do úvahy ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, pretože viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

3.3. Trest, uložený mu napadnutým rozsudkom, nezohľadňuje kritériá zásad ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 1 až ods. 5 Trestného zákona.

3.4. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku argumentuje, že môže byť rád, že niekomu nespôsobil ťažkú ujmu na zdraví, príp. že niekoho nezabil, a preto mu neuložil peňažný trest alebo trest povinnej práce.

3.5. Táto argumentácia súdu je špekulatívna, pretože ak by týmto spôsobom pristupoval ku každému páchatelovi tohto trestného činu, nebolo by za tento trestný čin možné uložiť iný druh trestu ako trest odňatia slobody. Zákon pritom nevyklučuje možnosť za tento trestný čin uložiť aj alternatívny trest.

3.6. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu alternatívny trest, eventuálne znížil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu.

4. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie na deň 28.09.2023, ktoré sa vykonalo v prítomnosti prokurátora a obžalovaného. Obžalovaný na verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní a uviedol, že jeho aktuálny príjem je okolo 1.000 Eur mesačne, väčšina dopravných priestupkov je z roku 2014 a jeden za parkovanie z roku 2021. Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že rozsudok prvostupňového súdu je súladný vo všetkých jeho výrokoch a obžalovanému nepatrí priznanie poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), písm. n) Trestného zákona, a preto navrhuje, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

7. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie obžalovaného čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa), meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

8. Výrok o treste prvostupňový súd odôvodnil tým, že súd obligatórne skúmal pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Bola zistená prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Pri určení zákonnej sadzby trestu odňatia slobody súd postupoval podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, a to s poukazom na prevahu poľahčujúcich okolností. Vzhľadom na aplikáciu § 38 ods. 3 Trestného zákona súd potom musel uložiť trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe 0 až 8 mesiacov. Nie je možné prihliadať na to, že obžalovaný je študentom práva (resp. už je t. č. vyštudovaný) a jeho potrestanie by malo negatívny dopad na výkon jeho budúceho povolania. V prvom rade obžalovaný je ten, ktorý si musí uvedomiť, ako sa má správať, že musí dodržiavať zákon a bola to len jeho voľba, že pod vplyvom návykovej látky sadol za volant. V tom čase vedel, že pracuje ako vyštudovaný právnik a že také konanie môže mať negatívny vplyv na jeho pracovný život a možno aj osobný. Pokiaľ obžalovaný sám nechráni svoj pracovný život, nie je úlohou súdu brať na to ohľad, keď spácha trestný čin. V SR platí nulová tolerancia alkoholu za volantom, preto musí obžalovaný znášať následky svojho konania. Práve preto, že vyštudoval právnickú fakultu, mal by si byť vedomý toho, že pod vplyvom návykovej látky nesmie viesť motorové vozidlo a najmä by si mal ctíť zákon a byť vzorom pre ostatných v dodržiavaní zákonov tohto štátu. Sudkyňa nemôže a ani nechce tolerovať vedenie motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky a to už aj z dôvodu, že obžalovaný neohrozoval len seba, ale aj svoje okolie. V čase, keď sa dopustil prečinu, sa oslavoval príchod nového roku, kedy na uliciach je zvýšený výskyt ľudí a to najmä v čase, kedy sa obžalovaný dopustil prečinu (31. 12. 2021 o 23:59 hod.). Obžalovaný môže hovoriť len o šťastí, že nikomu neublížil, nebudaj nespôsobil ťažké ublíženie na zdraví alebo smrť inej osobe. Preto má súd za to, že peňažný trest, alebo trest povinnej práce, či iný druh trestu by nebol dostatočným poučením pre obžalovaného a tak mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, zároveň mu postupom podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. S poukazom na § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 2 roky vzhľadom k tomu, že sa odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie. Obžalovaný však môže po uplynutí polovice trestu požiadať o podmienčne upustenie od zvyšku tohto trestu (t. j. po 01. 01. 2023). Zvýšené nebezpečenstvo konania obžalovaného súd vidí v tom, že sa odmietol podrobiť dychovej skúške či vyšetreniu krvi, hoci na to nemal objektívny dôvod.

9. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Rovnako odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku, avšak odvolací súd nepovažuje uložený trest obžalovanému za primeraný závažnosti spáchanej trestnej činnosti ako aj osobe obžalovaného. K uvedenému odvolací súd uvádza nasledovné:

10. Prvostupňový súd u obžalovaného vzhliadol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, pričom nezistil existenciu priťažujúcej okolnosti.

11. Obžalovaný v podanom odvolaní žiadal, aby mu súd, nad rámec zistenej poľahčujúcej okolnosti, priznal aj poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), písm. n) Trestného zákona.

12. Odvolací súd sa s týmito odvolacími námietkami obžalovaného nestotožnil. Obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla, pričom pred spáchaním skutku sa dopustil 1 priestupku na úseku cestnej premávky v roku 2010, 2 priestupkov na úseku cestnej premávky v roku 2012, 1 priestupku na úseku cestnej premávky v roku 2013, 3 priestupkov na úseku cestnej premávky v roku 2014 a 1 priestupku na úseku cestnej premávky v roku 2021. Napriek tomu, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, jeho priestupkové postihy bránia priznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona.

13. Podstatou skutku, za ktorý je obžalovaný stíhaný, je skutočnosť, že bol ako vodič motorového vozidla vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške alebo odberu biologického materiálu na zistenie, či nie je pod vplyvom návykovej látky, čo bez relevantného dôvodu odmietol. Tento skutkový dej nebol sporný, preukazujú ho aj iné dôkazy vykonané v prípravnom konaní, pričom samotné potvrdenie tejto skutočnosti obžalovaným nemožno považovať za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti ako predpokladu na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Táto skutočnosť, teda priznanie sa obžalovaného, bola správne zohľadnená pri priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

14. Prvostupňový súd však pochybil, keď konštatoval nemožnosť uložiť obžalovanému alternatívny trest výlučne s poukazom na možné následky trestného činu, ktoré však nenastali, keďže sa jedná o ohrozovací trestný čin, za ktorý je stanovená zákonodarcom sadzba trestu odňatia slobody do 1 roka.

15. Tvrdenia súdu o možných následkoch trestného činu sú len v rovine pravdepodobnosti. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že v prípade ak by jazda osoby, ktorá by mohla byť pod vplyvom návykových látok, nebola prerušená a následne zakázaná, mohlo by (ale aj nemuselo by) prísť aj k porušeniu iných záujmov chránených prostriedkami trestného práva. Avšak primárne je potrebné mať na zreteli, že takéto následky nenastali. Trest musí zodpovedať spôsobenému následku a nie následku, ktorý mohol, avšak tiež nemusel, nastať. Uznaním viny obžalovaný prijal svoju zodpovednosť za spáchaný trestný čin a výchovný vplyv súdu na jeho osobu, v podobe ozrejmienia možných následkov jeho trestnej činnosti, je namieste, avšak nepatrí do úvah o treste obžalovaného v tom zmysle, že na základe súdom predpokladaných následkov trestného činu, bude u obžalovaného vylúčená niektorá kategória trestov, ktorých uloženie Trestný zákon za tento trestný čin umožňuje uložiť.

16. Prvostupňový súd je pri svojom rozhodovaní povinný zohľadniť, že zákonodarca za spáchanie predmetného trestného činu stanovil sadzbu trestu odňatia slobody do 1 rokov. Jedná sa tak, z hľadiska stanovenej trestnej sadzby, o prečin, za ktorý z hľadiska generálnej aj individuálnej prevencie zákonodarca umožnil aj uloženie alternatívnych trestov. Nie je úlohou súdu posudzovať správnosť zákonnej úpravy, pretože mu táto úloha ako osobe interpretujúcej a aplikujúcej právo neprináleží.

17. V tomto prípade sa v osobe obžalovaného jedná o osobu, ktorá doposiaľ nepáchala trestnú činnosť, dopustila sa spáchania priestupkov na úseku cestnej premávky iného charakteru, ako spáchaný trestný čin, za ktoré bol obžalovaný postihnutý, a preto možno konštatovať, že spáchanie prejednávaneho trestného činu predstavovalo ojedinelý exces v jeho živote. Keďže obžalovaný sa dopustil spáchania prečinu a doposiaľ na neho nebolo vplyvané žiadnou trestnoprávnou sankciou, nie je daný zákonný dôvod, ktorý by vylučoval dosiahnutie účelu trestu práve uložením alternatívneho trestu, v tomto prípade peňažným trestom. V tomto kontexte sa odvolací súd stotožnil s alternatívnym návrhom obžalovaného pri ukladaní trestu.

18. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky,

príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

19. Obžalovaný na verejnom zasadnutí k svojim majetkovým pomerom uviedol, že jeho mesačný príjem je vo výške 1.000 Eur. Keďže trest ako následok spáchania trestného činu, musí obžalovaný aj pociťovať ako ujmu (v tomto prípade na jeho majetku), dospel odvolací súd k záveru, že pre obžalovaného je adekvátne uloženie peňažného trestu vo výške 2.500 Eur. Zároveň súd obžalovanému, pre prípad že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, obžalovanému uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov.

20. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obžalovaného, že uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 2 rokov, je neprimerané. Za spáchanie trestného činu je páchatel'ovi možné uložiť trest zákazu činnosti od 1 do 10 rokov. Prvostupňový súd u obžalovaného zohľadnil prevažujúcu pomer poľahčujúcich okolností ako aj závažnosť spáchaného trestného činu a obžalovanému uložil trest zákazu činnosti pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 2 rokov. Takto uložený trest odvolací súd, spoločne s uložením peňažného trestu, považuje za spáchanú trestnú činnosť za zákonnú a primeranú.

21. Odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky obžalovaného ako čiastočne dôvodné, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.